

Fon Blakenhagenu dzimtas gerbonis

Ģerboņa devīze:

Alis volat propriis – Viņš lido ar saviem spārnem

Herberts fon Blankenhagens

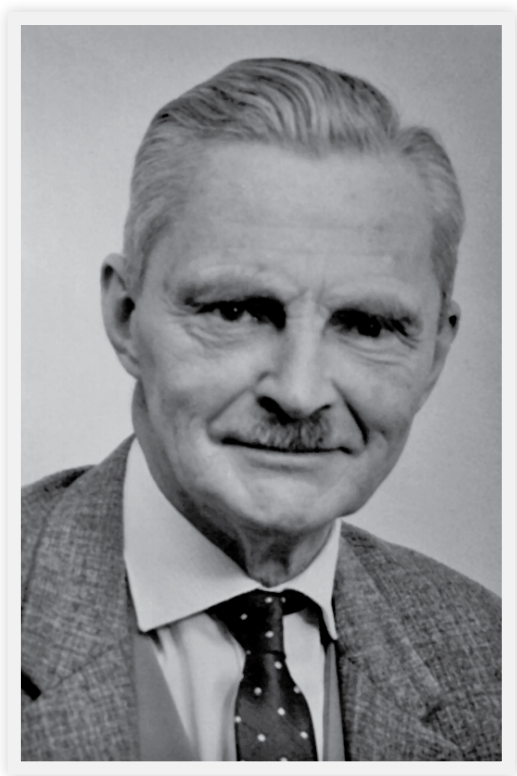
Pasaules vēstures malā

Atmiņas no vecās Vidzemes

1913–1923

Saturs

Par autoru	9
Gints Apals. Laikmetu maiņā	10
Aksels fon Kampenhauzens. Ievads	14
1. nodaļa. Fukša semestris Tērbatā	21
2. nodaļa. Konventa mītne un medību dienas	31
3. nodaļa. Studentu dzīves augstākie punkti	40
4. nodaļa. Kāds Vidzemes landtāgs	50
5. nodaļa. Medņu riests Vidzemē	57
6. nodaļa. Negaisa mākoņi pie politiskā apvāršņa	66
7. nodaļa. Revolūcija un atvadas no Tērbatas	76
8. nodaļa. Smagie rūpju mēneši	83
9. nodaļa. Delikātie uzdevumi	93
10. nodaļa. Visaugstākā sasprindzinājuma dienas	105
11. nodaļa. Personīgie un politiskie nākotnes jautājumi	115
12. nodaļa. 1918. gada vasaras piepildījums un gals	127
13. nodaļa. Baltijas landesvēra dzimšana	135
14. nodaļa. Sakāve pie Inčukalna	145
15. nodaļa. Jaunā situācija	154
16. nodaļa. 3. eskadrona jātnieks	161
17. nodaļa. Pie nometnes ugunsкура Kalnciemā	172
18. nodaļa. Pēc Rīgas atbrīvošanas	181
19. nodaļa. Kauja pie Cēsīm	191
20. nodaļa. Cietumā	202
21. nodaļa. Pēdējie mēneši muižā	213
22. nodaļa. Sīkzemnieks Vidzemē	227
23. nodaļa. Vēlreiz iemirdzas ugunis	234
Pēcvārds	237
Indra Čekstere. Tulkotājas pēcvārds	238
Grāmatā minētās autoram nozīmīgās personas	243

Herberts Heinrihs fon Blankenhagens
(*Baron Herbert Heinrich von Blanckenhagen*), 1960. gads

PAR AUTORU

Grāmatas autora barona Herberta Heinriha fon Blankenhagena tēvs – vācbaltietis, muižnieks Ernsts Johans Gotlībs fon Blankenhagens – bija Allažu muižas īpašnieku vecākais dēls, māte baronese Agnese Elise Šarlote cēlusies no turīgas Vidzemes muižnieku dzimtas – fon Volfiem. Ģimene dzīvoja Akenstakas muižā (*Klingenberg*), un Herberts ģimenē bija ceturtais bērns. Dzimis 1892. gada 4. janvārī. Pēc mācībām Rīgā Herberts studēja Tērbatas Universitātē lauksaimniecību un jurisprudenci, bija korporācijas *Livonia* biedrs un oldermanis, Ungurmuižas (*Orellen*) pārvaldnieks. Kā Baltijas landesvēra (vācbaltiešu brīvprātīgo vienību) karavīrs piedalījās Latvijas Brīvības cīņās, vēlāk bija lauksaimnieks un muižu pārvaldnieks Šķedē (*Scheden*), Gatartā (*Gotthardsberg*), Vibrokā (*Sudden*), pēc tam Vācijā, arī Vartelandē (Vācijas okupētās Polijas teritorijas rietumdaļa (1939–1945), kur pēc 1939. gada repatriācijas nometināja daudzus vācbaltiešus). Otrā pasaules kara laikā iesaukts Vācijas bruņotajos spēkos (vērmahtā), smagi ievainots.

Herberts Blankenhagens strādājis par tulku, arī par krievu valodas skolotāju Hāgenovas ģimnāzijā, bija aktīvs vācbaltiešu organizāciju darbinieks, publicists. Savai mātai Ellai Benitai fon Hiršheidai sudrabkāzās uzdāvināja atmiņu manuskriptu par bērniību Akenstakas muižā un skolas gadiem Rīgā.

1920. gada 29. jūlijā Grobiņas apriņķa Durbes muižā salaulājies ar baronesi Veru Kitiju Sofiju Margarētu fon Felkerzāmu, dzimušu 1894. gada 26. septembrī Jelgavā.

Grāmatu “Pasaules vēstures malā. Atmiņas no vecās Vidzemes. 1913–1923” (*Am Rande der Weltgeschichte. Erinnerungen aus Alt-Livland. 1913–1923*) sakārtojis barons brīvkungs Aksels fon Kampenhauzens.

Herberta Blankenhagena dēls Kristofs (*Peter Christoph Stefan von Blanckenhagen*) piedzima 1943. gadā Hāgenovā, Mēklenburgā-Priekšpomerānijā. Rakstnieks kopš 1947. gada dzīvoja Augšbavārijā, bet mūža nogali pavadīja Minhenē. Mira 1985. gadā.

**Herberts Heinrihs fon Blankenhagens –
Tērbatas Universitātes students,
korporācijas *Livonia* biedrs
1914. gada foto**

**Akenstakas (*Klingenberg*)
muižas kungu nams, kurā dzimis
grāmatas autors
1886. gada foto**

